

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2276

гр. София, 19.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
закрито заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

като разгледа дело номер **13440** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от М. Г. М., уточнена с молба от 14.01.2026г., срещу Решение № 95-00-161 от 28.11.2025 г. на и.д. директор на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието в частта по т. 3 – т. 8 от заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г.
При извършената проверка за допустимост на жалбата, насочена срещу решението в т. II, съдът констатира, че заведеното дело е лишено от надлежен предмет, поради непринадлежност на атакуваното волеизявление към категорията на индивидуалните административни актове.
Предмет на оспорване е постановеното от ненадлежно сезирания орган препращане на заявлението на инициралото процедурата по ЗДОИ лице на органа, разполагащ с информацията по т.5 - т.8 от заявления достъп – чл. 32, ал. 1 ЗДОИ, вр. с чл. 31, ал. 2 АПК. Това волеизявление не поражда права, нито създава задължения за адресата, а е само елемент от процесуалното развитие на правоотношението, изразено в пренасянето на висящността на производството пред надлежния орган. Произнасянето на ответния орган не засяга правната сфера на заявителя, тъй като не обективира отказ по направеното от него искане. Липсата на отговор от задължения субект, комуто искането в посочената част е препратено за разглеждане по компетентност, респ. твърдяното последващо бездействие на препратилия го орган за осигуряване на ефективен достъп до въпросните данни, не обуславят в полза на заявителя право на оспорване на упражненото по чл. 32 ЗДОИ правомощие. Характерът на акта, очертан от правните последици от административно разпореденото с него, го окачествява като процесуално действие без самостоятелно правно значение, чиято обжалваемост кодексът изрично отрича – арг: чл. 19, ал. 2, вр. с чл. 31, ал. 2 АПК. В тази връзка, въпросът за процесуалната съдба на оспорването в разглежданата хипотеза е трайно разрешен в практиката на Върховния административен съд.
Липсата на годеи за оспорване административен акт като абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съдебното производство изключва иницирания съдебно-административен контрол. При отречената допустимост на търсената съдебна защита срещу т. II от решението

жалбата следва да се остави без разглеждане в тази част, а производството по делото съответно да се прекрати – чл. 159, т. 1 АПК.

В останалата част жалбата е допустима, поради което е дължимо насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание с конституиране на страните и указване на разпределението на доказателствената тежест.

Воден от горното и на основание чл. 154, ал. 1, чл. 157, ал. 1, чл. 170, ал. 3 и чл. 159, т. 1 АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от М. Г. М. срещу Решение № 95-00-161 от 28.11.2025 г. на и.д. директор на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието в частта по т. II, с която на основание чл. 32, ал. 1 ЗДОИ заявлението му за достъп до обществена информация по т. 5 - т. 8 е препратено на Агенцията по вписванията.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 13440/2025 г. в тази част.

НАСРОЧВА делото по оспорването на М. Г. М. срещу Решение № 95-00-161 от 28.11.2025 г. на и.д. директор на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието в частта относно т.3 и т.4 от заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г. за разглеждане в открито съдебно заседание на 23.02.2026 г. от 14:50 часа.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ като страни в съдебното производство:

Жалбоподател - М. Г. М.;

Ответник - директор на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието.

ДА СЕ УВЕДОМИ СГП за насроченото съдебно заседание.

УКАЗВА на жалбоподателя, че следва да установи наличие на условията за предоставяне на исканата информация.

УКАЗВА на ответника, че следва да установи съществуването на фактическите основания, обуславящи отказаното предоставяне на процесната информация и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспореното решение в атакуваната му част.

Определението в прекратителната част може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му. В останалата част определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: